

at Regjeringens Stilling i denne Sag horer til de vanskelige. I det Dieblif Regjeringen gaar frem med Barsomhed og navnlig er yderst forsigtig med Hensyn til Detaillen af de contractmæssige Betingelser, som der kunde være Spørgsmaal om at indgaae, vil den nemlig meget let udsætte sig for at blive beskyldt „for Mangel paa Interesse for Sagen“, og naar den paa den anden Side udtaler en noget bedre Forventning om Baneanlægget end den, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) synes at have, vil Regjeringen meget let faae Udseende af at være „for saugvinff“, og naar endelig Sagen er kommen til Udførelse, kan man være temmelig vis paa, at hvilket Resultat man end kommer til, vil Regjeringen faae Utak derfor, og det af den simple Grund, at Regjeringen i denne Sag ikke kan undgaae at maatte tage Ansvar paa sig for den endelige Afgjorelse. Jeg har vel troet, og jeg er ved at høre de Bemærkninger, som idag ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds, endnu mere blevet bestrykt i den Overbeviisning, at det havde været uønskeligere for Regjeringen, om Sagen havde været paa et noget videre fremrykket Stadium, end den nu er, inden Regjeringen fik den Bemyndigelse til at handle, som er Gjenstanden for nærværende Lovforslag. Men hvorledes Sagen end stiller sig, vil man til Syvende og Sidst finde, at, naar den virkelig skal komme til Udførelse, vil det under alle Omstændigheder være nødvendigt at lade Regjeringen have frie Hænder selv med Hensyn til Banens Hovedretning, hvad enten den saa skal gaae Øster eller Vester paa, hvilke Sidebaner der skulle anlægges o. s. v.; men med den store Myndighed i saa Henseende, med den store Tillidsoverdragelse følger der sandelig ogsaa et stort Ansvar. Med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) bemærkede, vil jeg i Almindelighed tillade mig at kalde tilbage i Grindringen, hvad der fandt Sted under Forhandlingen om den sjællandske Jernbane. Den nævnte ærede Rigsdagsmand havde dengang i det Hele taget meget ringe Tro til denne Jernbanes Rentabilitet, og jeg kunde i en heel Deel Punkter ogsaa være tilbøjelig til

at stemme overeens med ham, idet heller ikke jeg har saa overordenlig stor Tillid dertil; og, medens jeg med Hensyn til den jydsk Jernbane gjerne vil tilstaae, at min Anskuelse ikke divergerer overordenlig meget fra hans med Hensyn til Rentabiliteten, maa jeg dog paa den anden Side bemærke, at jeg ikke forestiller mig Sagen saa mørk som han, saaledes at jeg skulde antage, at der ikke engang kunde være Tale om, at den skulde dække Driftsomskostningerne. I den Henseende troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand gaar for vidt i sin Bestrævelse for at stille et ugunstigt Horoskop for denne Jernbane, og jeg skal tillade mig at tilføie, at, dersom jeg troede det, og jeg ikke i den Henseende havde en bestemt modsat Overbeviisning af hans, skulde Intet have bevæget mig til at fremkomme med nærværende Lovforslag; thi saa vigtig Jernbanen end kan være for Jylland, hvad enten den bliver en østlig eller en vestlig, saa vilde jeg dog som en Følge af de finansielle Forhold, hvorunder vi for Diebliffet befinde os, ansee det for et altfor stort Offer at bringe, naar vi, foruden at forstrække en saadan Kapital som Prioritetslaan som den, hvorom her er Tale, endvidere skulde risikere at komme til at bære en væsentlig Deel af Driftsomskostningerne, fordi Banen blev forladt af de oprindelige Entreprenører. Jeg troer i den Henseende meget bedre om Banen, og jeg maa tillade mig udtrykkelig at forudsikke dette, idet derved vort Udgangspunkt for det hele Projekts Bestemmelse bliver aldeles forskjellig. Den ærede Rigsdagsmand gaar ud fra, „at denne Bane slet ikke kan betale sig, og at Enden tilsidt maa blive, at Regjeringen maa overtage Prioritetslaanet og endda bære det aarlige Tilskud, som udfordres for at holde Jernbanen i Live, efterat den er overtagen, og han mener, at, naar man saaledes dog til Syvende og Sidst selv maa overtage denne Bane og bringe den i Veiret, saa bør man strax lægge den paa et Sted, hvor den kan tilveiebringe den største Nytte, og hvor der er den største Trang dertil.“ Regjeringen har derimod et ganske andet Udgangspunkt. Den er nemlig gaaet ud fra, at det kan være meget tvivlsomt, om en saadan Bane virkelig kan ren-